

Sygn. akt I C 262/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Wojciech Zatorski

Protokolant: Anna Drozd

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 roku w Świdnicy

na rozprawie sprawy z powództwa: Z. J. i S. J.

przeciwko: H. D.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. Pozbawia wykonalności nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie dnia 07.12.1999r. w postępowaniu nakazowym w sprawie VNg (...), zaopatrzony w klauzulę wykonalności wobec Z. J. dnia 06.02.2002r., natomiast wobec S. J. postanowieniem tego Sądu z dnia 05.02.2002r. – w całości;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 4817zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 262/13 UZASADNIENIE

Z. i S. J. wnieśli przeciwko H. D. pozew o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 07.12.1999 r. (sygn. akt V Ng 2049/99) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko obojgu pozwanym (k.2). W uzasadnieniu podali, iż w/w nakazem zasądzono od powódki na rzecz pozwanego kwotę 19.133,50 zł wraz z odsetkami i kosztami, tytułowi temu nadano klauzulę wykonalności przeciwko powódce a następnie również przeciwko jej małżonkowi, czyli powodowi, komornik wszczął egzekucję w 2000r. , wyrokiem SR w Świdnicy z dnia 18.06.2002r. w/w tytuł pozbawiono wykonalności co do kwoty 5.867 zł, a w 2013r. pozwany ponownie wystąpił do komornika przeciwko powodowi, zatem roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądowym jest przedawnione (k.3).

Pozwany uznał powództwo (k. 33). W uzasadnieniu wskazał, iż nie budzi wątpliwości 10-letni okres przedawnienia roszczenia, co nastąpiło w sprawie, jednak zarzucił, iż powodowie przed wytoczeniem niniejszego powództwa powinni byli wezwać pozwanego do zwrotu tytułu a po wszczęciu egzekucji również do złożenia wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, a skoro tego nie uczynili, zaś pozwany uznał powództwo przy pierwszej czynności, powodów obciążają koszty niniejszego postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 07.12.1999 r. (sygn. akt V Ng 2049/99) zasądzono od powódki na rzecz pozwanego kwotę 19.133,50 zł wraz z odsetkami i kosztami. Nakazowi temu nadano klauzulę wykonalności.

Dowód: nakaz zapłaty – w aktach V Ng 2049/99 (k. 19).

Postanowieniem z dnia 05.02.2002r. nakazowi temu nadano klauzulę wykonalności również przeciwko małżonkowi dłużnika, tj. powodowi w niniejszej sprawie, z ograniczeniem odpowiedzialności do majątku objętego małżeńska wspólnością ustawową.

Dowód: postanowienie w aktach V GCo 165/01 (k. 12)

Komornik sądowy (d. Rewir I) przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy wszczął przeciwko powodce egzekucję na podstawie w/w tytułu 21.05.2001r. a postępowanie egzekucyjne umorzył dnia 26.07.2001r. wobec bezskuteczności egzekucji

Dowód: akta Km 869/00 (k. 14 i 9).

Wyrokiem SR w Świdnicy z dnia 18.06.2002r. w/w tytuł pozbawiono wykonalności co do kwoty 5.867 zł.

Dowód: wyrok – k.10

Dnia 24.01.2013r. pozwany złożył wniosek egzekucyjny przeciwko powodowi. Komornik Sądowy (d. Rewir II) przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy wszczął na wniosek pozwanego postępowanie egzekucyjne w dniu 29.01.2013 r.

W dniu 04.02.2013r. powód w kancelarii komorniczej oświadczył, że dochodzone przez pozwanego roszczenie jest przedawnione a w związku z tym 05.02.2013r. komornik wezwał pozwanego do wyjaśnienia tej kwestii w terminie 7 dni; wezwanie pozwany odebrał 08.02.2013r. Dnia 13.02.2013r. pozwany stawił się u komornika, jednak nie ustosunkował się do w/w wezwania. Dnia 27.02.2013r. pozwany złożył u komornika wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

Dowód: akta Km 248/13

Sąd zważył co następuje.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie .

Stosownie do art. 840 § 1 pkt.2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

Pozwany uznał powództwo a w realiach sprawy brak podstaw do kwestionowania tej czynności, skoro w dacie ponownego wszczęcia egzekucji w styczniu 2013r. bezsprzecznie upłynął już 10-letni okres przedawnienia roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem sądowym, co przyznał sam pozwany (art. 125 § 1kc)

Interesów powodów nie zabezpieczyłby przy tym wyłącznie wniosek o umorzenie egzekucji, skoro rozwiązanie takie nie zabezpiecza ich na przyszłość.

Wobec powyższego żądanie pozwu, uznane przez pozwanego, na podstawie w/w przepisu podlegało uwzględnieniu, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

W punkcie II orzeczono o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu. Jednocześnie pomimo uznania powództwa w odpowiedzi na pozew, zatem przy pierwszej czynności procesowej, brak podstaw do obciążania kosztami powodów, albowiem w realiach sporu nie sposób twierdzić, iż pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa. Zainicjował on bowiem egzekucję roszczenia przedawnionego, w sytuacji, gdy komornik nie ma możliwości badania tytułu egzekucyjnego (art. 804 kpc), zatem powodowie jako dłużnicy nie mieli w tych okolicznościach możliwości skutecznej i definitywnej obrony swych praw, poza powództwem przeciwegzekucyjnym.

Sugerowana przez pozwanego możliwość zażądania od wierzyciela zwrotu tytułu nie byłaby więc w tych warunkach, przy już wszczętej egzekucji, racjonalna.

Na koszty procesu składa się wynagrodzenie pełnomocnika powodów, liczone w.g wartości przedmiotu sporu, od obojga powodów (skoro oboje powodowie mają interes w pozbawieniu tytułu wykonawczego wykonalności) oraz opłata skarbowa.

Wobec uznania powództwa przez pozwanego (k. 33) wyrok podlegał zaopatrzeniu w rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 kpc (pkt III wyroku).